

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: ۱. با توجه به فشار های روحی که دنیای مدرن ایجاد کرده است جایگاه تفریح و تفرج و استراحت در زندگی دینی کجاست؟ عنایت داشته باشید که به هر حال هر چند انسان به خاطر وسعت روحش و مجرد بودن روح به نظر می رسد که روح انسان خستگی ناپذیر باشد ولی بعضا انسان احساس می کند روحش خسته است نه جسم، و نیاز دارد که به زادگاه بنیادینش یعنی آغوش طبیعت پناه ببرد. ۲. اگر کسی دچار خستگی روحی و دلمردگی می شود می تواند به این معنی باشد که از سلوک الی الله فاصله گرفته است و در یک فضای غیر الهی قدم گذارده است؟ یا اینکه با توجه به ارتباط تنگاتنگ جسم و روح خستگی روحی متأثر از خستگی جسم است و یک مسئله ی طبیعی است و برای سالکین بزرگ هم پیش می آید؟ ۳. با توجه به مطالب بالا نظر شما در رابطه ی با توسعه گردشگری و طبیعت گردی در نظام اسلامی چیست؟ آیا این امر می تواند تسهیل کننده ی اهداف بزرگ انقلاب باشد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده معتقدم در هر حال، حضور در دامن طبیعت نیاز روح انسان است. گویا انسان ها عهدی تکوینی با طبیعت دارند که با حضور در طبیعت، آن عهد زنده می شود، می ماند که هرچه طبیعت طبیعی باشد و کمتر دست کاری شده باشد؛ زنده بودن عهد ما با طبیعت بیشتر است. موفق باشید